ENGELBERTUS ADMONTENSIS

Admont (?), Anfang 14. Jh.

Seite 121r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25990
Copyright: Admont, Benediktinerstift

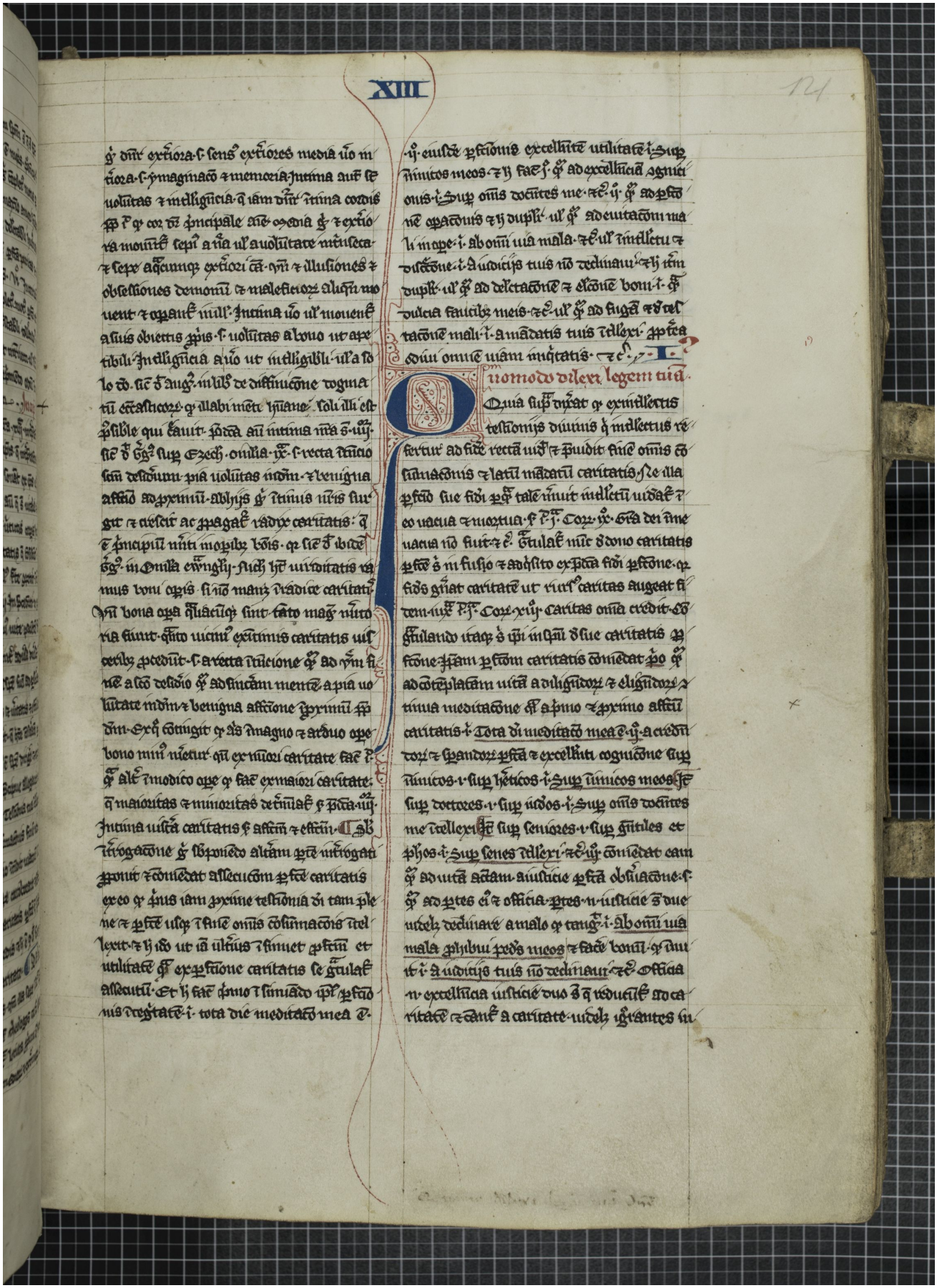

XIII

124

g̃ dicit exteriora. s. sensus exteriores media uero in
teriora. s. ymaginacio et memoria. Intima autem se
uoluitas et intelligencia. q̃ iam dicit. Intima cordis
pp̃ t̃ q̃ cor dr̃ principale sede omnia g̃ et exterio
ra mouentur sepe a ira uel a uoluptate mutuisceta
et sepe aliquando exterior cecitatem illusiones et
obsessiones demonum et malefiorum aliqui mo
uent et opantur multi. Intima uero uel mouent
a suis obiectis ppis. s. uoluitas a bono ut apet
ibili. Intelligencia a uero ut intelligibili. uel a fo
lo ro. sicut d̃ aug. in lib de distinccione cognica
tui ecclesiorum q̃ illabi mente humane. soli illi est
possibile qui habuit. pacem aut intima sua s. uij.
sicut d̃ ds̃ sup Ezech. omnia. ix. s. recta dimico
sum desiderium pia uoluitas indim. et benigna
affectio ad proximum. abhys g̃ intimis uiris sur
git et crescit ac propagat radix caritatis. q̃
et principium unitatis mopilis bois. q̃ sicut d̃ ibidem
ds̃ in omnia euangelij. sicut hic uiriditatis ra
mus boni operis. si uero manet radice caritatis
Nil bona opa quidem quicq̃ sunt. tanto magis nutri
ria fiunt. quanto uicinius existimis caritatis uel
certis precedit. s. a recta dilectione d̃ ad finem si
cut a loco desiderio d̃ ad finem mentis a pia uo
luitate indim et benigna affectione proximi pp̃
dm. Ex hoc contingit q̃ ab magno et arduo ope
bono minus uidetur. qui ex minori caritate fac̃ t̃
d̃ alia modico opa q̃ fac̃ ex maiori caritate.
q̃ maioritas et minoritas detinet f̃ pcta. uij.
Intima uista caritatis f̃ affectu et electio. ¶ Ab
interrogacione g̃ sponsio aliam pte interrogati
pponit et conuenit allectionem pte caritatis
ex eo q̃ ipsis iam prime testimonia di tam ple
ne et pte usq̃ hunc omnis consumacionis tel
lexit. et hoc ut ia ultius finiret pfectum et
utilitate d̃ ex pfectione caritatis se gulat
allecutu. Et hoc fac̃ primo finiando ipsi pfectio
nis regitate. i. tota die meditacio mea. et.

ui. euidet pfectionis excellentie utilitate. i. Sup
iniquos meos. et hoc f̃. d̃ ad excellencia agnici
onis. i. Sup omnes docentes me. et. ui. d̃ ad pfec
tie equacionis et hoc dupli. uel d̃ ad euitacionem ma
li mape. i. ab omni uia mala. et uel intellectu et
discretione. i. a iudicijs tuis non declinau. et hoc item
dupli. uel d̃ ad delectacionem et electione boni. i. d̃
dulcia faucibus meis. et uel d̃ ad fugam et detes
tacionem mali. i. a mandatis tuis tellexi. pp̃ea
odium omnem uiam iniquitatis. et. ¶ I.

Quomodo dilexi legem tuam.

Quia sup̃ dixit q̃ exintellectus
testimonijs diuinis hominis intellectus re
fertur ad fidem recta uia et prudit fuit omnis do
ctrinacionis et latiui mandati caritatis. de illa
pfectio sue fidei pp̃ tale munus intellectui uidet et
co uacua et mortua. s. i. j. Cor. xiii. Gra dei inme
uacua non fuit. et. Gulat nisi d̃ dono caritatis
pfectio s̃ infusio et adhesito ex pfectio fidei pfectione. q̃
fides gratia caritate ut fiat caritas augeat fi
dem. uide i. j. Cor. xiii. Caritas omnia credit. do
gulando itaq̃ s̃ ipsi in qui d̃ fide caritatis pp̃
fectione. Iam pfectio caritatis conuenit pro d̃
ad contemplatiuam uita a diligendo et eligendo et
tinua meditacione d̃ a primo et proximo affectu
caritatis. i. Tota die meditatio mea. et. ij. a credi
tor et spandere pfectio et excellentia cognicione sup
inimicos. i. sup hereticos. i. Sup inimicos meos. se
sup doctores. i. sup iudeos. i. Sup omnes docentes
me tellexi. et sup seniores. i. sup gentiles et
phos. i. Sup senes tellexi. et. uij. conuenit eam
d̃ ad uita actiua. a iustitie pfectio obseruacione. s.
d̃ ad pptes et officia. pptes. n. iustitie d̃ duc
uidelicet declinare a malo q̃ tang. i. Ab omni uia
mala phibui pedes meos. et fac̃ bonum. q̃ dim
it. i. a iudicijs tuis non declinaui. et. Officia
n. excellencia iustitie duo d̃ q̃ reducit ad ca
ritate et dant a caritate uidelicet ignorantes in